

زیر آسمان فیر وزه ای

وزارت ارشاد به مؤسسه هنری ناصر تقوایی مجوز نمی دهد

● **ایلنا:** مرضیه وفامهر (همسر ناصر تقوایی) از بلاکلیفی مؤسسه فرهنگی هنری ناصر تقوایی خبر داد و گفت: دو سال است که منتظر صدور پروانه رسمی مؤسسه از جانب وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هستیم. مرضیه وفامهر از صادرشدن مجوز برای مؤسسه هنری ناصر تقوایی خبر داد و گفت: بعد از تصویب اساسنامه و صدور استعلام‌های مورد نیاز و انجام همه کارهای عوامل و هیئت‌مدیره، مؤسسه فرهنگی هنری ناصر تقوایی ثبت شرکت شد. وقتی ثبت شرکت انجام می‌گیرد فقط می‌ماند پروانه مؤسسه که از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صادر می‌شود؛ اما دربارهٔ مؤسسه هنری تقوایی این اتفاق نیفتاده و دو سال است این مؤسسه بلا تکلیف مانده است. وفامهر با بیان اینکه «با وجود پیگیری‌های ما هنوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به طور رسمی جوابی نداده است» گفت: من حتی تلاش کردم که این خواسته را به آقای وزیر منتقل کنم و نامه‌ای دادم که دوستانشان به دست‌شان برسانند، اما نمی‌دانم این نامه به دست آقای صالحی‌امیری رسیده یا نه؟ این فیلم‌ساز و بازیگر خاطرنشان کرد: می‌خواستم از وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی وقت بگیرم و راجع به این موضوع با ایشان صحبت کنم، چون مقدار زیادی از کارهای آقای تقوایی هست که باید منتشر شود و آقای تقوایی این وکالت را به من داده که پیگیر کارهایشان باشم. برای من مهم است هرچه سریع‌تر این اقدامات را انجام دهم، اما متأسفانه دو سال است در این مرحله مانده‌ایم. می‌دانید وقتی از مرحله صدور پروانه مؤسسه از سوی وزارت ارشاد بگذریم، کارهای بعدی آن بسیار سنگین است. ناصر تقوایی، مرضیه وفامهر به همراه برخی فعالان هنری و فرهنگی، هیئت مؤسس مؤسسه فرهنگی هنری ناصر تقوایی را تشکیل می‌دهند.

پروژه مولتی‌مدیای همایون شجریان و سهراب پورناظری

● **گروه هنر:** پروژه مولتی‌مدیای «سی» براساس دو داستان «زال و رودابه» و «رستم و اسفندیار» از شاهنامه فردوسی، کاری از «همایون شجریان» و «سهراب پورناظری» از پانزدهم مرداد در مجموعه کاخ سعدآباد روی صحنه می‌رود. این پروژه چندرسانه‌ای با هدف هویت‌بخشی ملی با تکیه بر موضوع فرهنگ، هنر و اندیشه ایرانی با حضور تعدادی از برترین چهره‌های موسیقی، تئاتر و همچنین انیمیشن در حالی روی صحنه می‌رود که روایتی معاصر و متفاوت از دو داستان شاهکار فردوسی را بیان کرده و تلاش می‌کند تا مخاطبانی از نسل‌های متفاوت با استفاده از هنرهای نمایشی، موسیقی و انیمیش به درکی امروزی از شاهنامه فردوسی برسند. خالقان این پروژه در نظر دارند گامی در جهت بازسازی هویت ملی بردارند. همایون شجریان و سهراب پورناظری او‌اخر سال گذشته آلبوم موسیقی رگ خواب را منتشر کردند که با استقبال عمومی مواجه شد. آلبوم صوتی و تصویری «خداوندان اسرار» نیز از دیگر پروژه‌هایی است که این دو هنرمند به‌تازگی منتشر کرده‌اند. نشست خبری این پروژه ۲۸ خرداد در هتل اسپیناس با حضور عوامل این پروژه انجام می‌شود.

رؤیا نونهالی از جشنواره آمریکایی جایزه گرفت

● **گروه هنر:** رؤیا نونهالی برای بازی در فیلم کوتاه «هایلایت» جایزه بازیگری جشنواره «Festigious» آمریکا را دریافت کرد. فیلم کوتاه «هایلایت» به کارگردانی شهرزاد داگر در نخستین حضور بین‌المللی خود موفق به کسب جایزه بازیگری جشنواره «جشنواره آلبوم موسیقی رگ خواب را منتشر فیلم» شد. این جشنواره به صورت رقابت ماهانه و با حمایت وبسایت IMDb در لس آنجلس برگزار می‌شود و این جایزه در دوره رقابتی ماه می میلادی کسب شده است. در این فیلم کوتاه رؤیا نونهالی، نسیم ادبی، ساناز مصباح، رابعه مدنی، شفق شکری و بهناز جعفری هنرنمایی کرده‌اند.

گروه هنر: علیرضا پاکدل، کارتون‌سنت ایرانی، در جشنواره جهانی «ورد پرس کارتون» پرتغال برنده دو جایزه اصلی شد.علیرضا پاکدل که در مطبوعات ایران کار می‌کند و بارها در جشنواره‌های معتبر داخلی و جهانی جایزه گرفته است، این‌بار توانسته دو جایزه بزرگ دیگر را نصیب ایران کند. هادی حیدری، کارتونست، درباره این جشنواره معتقد است: این جشنواره مهم‌ترین و بزرگ‌ترین جشنواره کارتونست‌های جهان است و ایرانی‌ها در آن حضور فعالی داشته‌اند و برای نخستین‌بار حسن کریم‌زاده در این جشنواره در بخش کارتون‌های فانتری نفر برگزیده شد و پس از آن کارتونست‌ها بارها در آن شرکت کرده و در بخش‌های مختلف جوایزی را دریافت کرده‌اند.او افزود: علیرضا پاکدل اهل مشهد و جوان است، اما بارها در جشنواره‌های داخلی و خارجی صاحب رتبه شده و این‌بار با توجه به دو جایزه‌ای که از جشنواره دریافت کرده، در جایگاه بهتری در این جشنواره قرار گرفته است، چون هم جایزه بخش مطبوعات را دریافت کرده و هم از آن مهم‌تر صاحب جایزه بزرگ جشنواره هم شده است.او اظهار امیدواری کرد اگر تعاملی بین کارتونست‌های مطبوعاتی و جشنواره‌ای که هنری‌تر هستند، برقرار شود، شاهد حضور نسل قابل‌قبول‌تری از کارتونست‌ها در کشورمان خواهیم بود.

امید به بازگشت آرامش به سینما در اکران «عید فطر»

گیشه در شوک حمله داعش

گروه هنر: چندروزی است که رفت‌وآمد به سالن‌های سینما مثل سابق نیست و می‌توان تا حدی آفت فروشی را که بسیاری از تهیه‌کنندگان و بخشی‌کنندگان سینمای ایران از آن صحبت می‌کنند از حال‌وهوای سینماها فهمید. حادثهٔ ترویرستی هفته گذشته در پایتخت، باعث شد بسیاری از حضور در مراکز پرجمعیت واهمه داشته باشند و سایه این نگرانی بر سر سینماها نیز افتاده است. سه روز پایانی سینماها در هفته گذشته برخلاف همیشه، تماشاگران زیادی نداشت. غلامرضا موسوی، از تهیه‌کنندگان سینمای ایران، در گفت‌وگو با«شرق» درباره شرایط حال‌حاضر فروش سینماها گفت: «طبعاً وقتی اتفاقی مثل حادثهٔ ترویرستی که هفته گذشته شاهدش بودیم رخ می‌دهد، مردم تا چندروزی در شوک حادثه به‌سر می‌برند و زمانی صرف می‌شود تا همه‌چیز به روال سابق برگردد. بدون شک بسیاری از مراکز اجتماعی و فرهنگی که معمولاً حضور حداکثری مردم را دارند؛ مثل سینما نیز، دچار مشکل می‌شوند و زمانی صرف می‌شود تا بار دیگر احساس امنیت به مردم بازگردد». موسوی در بخش دیگری از صحبت‌هایش افزود: «این حادثه مردم را هوشیارتر کرد و شوک حاصل از این اتفاق به مرور رفع خواهد شد و به نظر من بعد از شب‌های قدر و با نزدیک شدن به اکران‌های عید فطر شاهد رونق دوباره‌ای در سینماهای کشور خواهیم بود». موسوی در پاسخ به این پرسش که بسیاری از افت فروش سینما در سه‌ماهه نخست سال به نسبت سال گذشته صحبت می‌کنند و تحلیل او از گیشه سینماها در بهار ۹۶ چیست؟ گفت: «واقعیت این است که امسال از نظر فروش، آمار بیش از سال گذشته است. به‌هرحال امسال سینمای ایران یکی از عوامل تبلیغی‌اش را از دست داده است و تلویزیون نسبت به سال گذشته برنامه‌های پربیننده‌ای دارد،

با دریافت ۲ جایزه از جشنواره «ورد پرس کارتون»

علیرضا پاکدل بر قله کارتون‌سنت‌های جهان

علیرضا پاکدل که این روزها برای دریافت جوایز خود از مهم‌ترین جشنواره مطبوعاتی کارتون در پرتغال به‌سر می‌برد، به خبرنگار مهر گفت: جشنواره «ورد پرس کارتون» که در کشور پرتغال برگزار می‌شود، یکی از معتبرترین جشنواره‌ها و درجه‌یک‌ترین فستیوال‌های کارتون در دنیاست. من در سه بخش این جشنواره کار ارائه دادم که شامل بخش‌های editorial cartoon و gag cartoon «caricature» می‌شود.او ادامه داد: شب گذشته ۲۰ خرداد اختتامیه این جشنواره در شهر لیسیون پرتغال برگزار شد و من ابتدا جایزه اول در بخش «editorial cartoon» را از آن خود کردم و در نهایت جایزه «گرد پرایز» (جایزه بزرگ) جشنواره را که مهم‌ترین جایزه جشنواره است دریافت کردم.این کارتونست در پایان بیان کرد: گرفتن این جوایز را افتخار بزرگی برای خودم و کشورم می‌دانم چون این جشنواره بزرگ‌ترین جشنواره مطبوعاتی در دنیا در حوزه کارتون است. من هم با اثری که دربارهٔ غرق شدن مهاجران در حین سفر به کشورهای اروپایی است و درعین‌حال بی‌تفاوتی برخی کشورهای اروپایی نسبت به این رویداد حائز رتبه برتر شدم.در این جشنواره جایزه دوم بخش کارتون مطبوعاتی به میخائیل کوتیورس از یونان و جایزه سوم بخش کارتون مطبوعاتی به کنستانتین سوبرنگر از فرانسه رسید.

علی‌اکبر تجویدی در پاریس از دنیارفت

در گذشت تاریخ‌نگار نقاشی ایران

گروه هنر: علی‌اکبر تجویدی، نقاش، مترجم، پژوهشگر تاریخ هنر ایران و باستان‌شناسی، بیستم خرداد در پاریس درگذشت. حسن محمدی، مدیر مؤسسه کتاب‌آرایی ایرانی، ضمن تأیید این خبر به مهر گفت: استاد علی‌اکبر تجویدی فرزند هادی‌خان تجویدی و برادر محمد و علی تجویدی از نقاشان و نوازندگان فقید کشورمان، ۲۰ خرداد در پاریس درگذشت.

او با اظهار تأثر از درگذشت این پژوهشگر مطرح حوزه نگارگری کشورمان پس از سال‌ها بیماری و خانه‌نشینی در پاریس، افزود: زنده‌یاد تجویدی صاحب مقالات و تالیفات متعددی در زمینه هنر و فرهنگ ایرانی بود که از آن جمله می‌توان به کتاب «نگاهی به هنر نقاشی ایران از آغاز تا قرن دهم هجری» اشاره کرد.

علی‌اکبر تجویدی، متولد ۱۳۰۵، فرزند هادی‌خان تجویدی، از شاگردان کمال‌الملک و از هنرآموتخان مدرسه صنایع مستظرفه، یکی از مهم‌ترین هنرمندان و پژوهشگران خاندان هنرپرو تجویدی به شمار می‌آید. علاوه بر کارنامه‌ای درخشان در آموزش هنر و نیز همکاری مستمر با وزارت فرهنگ و هنر و وقت، به‌واقع تجویدی یکی از آغازگران جدی پژوهش‌های کیفی در تاریخ نقاشی ایران است؛ به‌طوری‌که نتیجهٔ پژوهش‌ها و تاملات چندین ساله او، سال ۱۳۵۲ در کتابی با عنوان «نقاشی ایرانی از کهن‌ترین روزگار تا دوران صفوی» انتشار یافت. این کتاب را می‌توان نخستین تلاش یک ایرانی اندیشمند و نگارگر به شمار آورد که در نوشتار خود به اصول علمی متداول آن زمان وفادار بوده است. به عبارت دیگر این کتاب، نخستین کتاب تخصصی درباره نقاشی ایرانی است که سیر تاریخی دارد و از نقاشی

بزرگ‌ترین اشتباهم در سال ۹۵

تومان بود ولی سرانجام به پرداخت ۱۳ میلیون تومان رضایت داد و نتوانستم قراردادی را به هر زبانی بود امضاشده از او بگیرم که طرف دیگر آن من به‌عنوان مدیر گروه تئاتر این روزها بودم به نمایندگی از نویسنده و مترجم. حالا کسی که در سالن تئاتر یک در میان نمایش‌هایی بدون اجازه نویسنده یا مترجم بدون رعایت حقوق مادی و معنوی نویسنده و مترجم به روی صحنه می‌رود دیده‌م‌بار‌تر از مادر شده و به نویسنده آیس‌لند نامه‌ای پررودخ نوشته است سر‌با غلط و من در عجب از این همه اهمال و کوته‌فکری کسی که حتی به فکرش نمی‌رسد یک فرهنگ لغت انگلیسی را باز کند و بفهمد واژه نمایش‌نامه‌نویس به زبان انگلیسی چه می‌شود و به دانش اندک خود اکتفا نکند. نامه این مدیر که مثال بارز ترازوی‌کمدی است از این قرار است:

من محمد یعقوبی اعتراف می‌کنم بزرگ‌ترین اشتباه سال گذشته‌ام این بود که در سالن تئاتر باران نمایشم «ماه در آب» را به روی صحنه بردم. و بعد اجرای آیس‌لند به کارگردانی آیدا کبخایی اشتباه دیگر گروه ما بود. حقیقت این است که گمان نمی‌کردیم با مدیرانی تا این اندازه بدحساب در این سالن روبه‌رو خواهیم بود. چرا حالا پس از گذشت چند ماه صدایم درآمده؟ چون گمان می‌کردم درک‌شان باید کرد. تئاتر خصوصی نیازمند حمایت است و چه، ولی دیگر رفتارهای ناشایست مدیران این سالن از حد و اندازه گذشته است. باخبر شده‌ام که درصددند فیلم اجرای ماه در آب و آیس‌لند را به فروش برسانند که البته طبق قرارداد چنین حقی ندارند. در هیچ جای قرارداد ما با آنان اشاره‌ای به حق فیلم‌برداری و فروش این نمایش‌ها نشده و اینکه در زمان اجرا پذیرفتیم از هر دو کار فیلم‌برداری شود دلپیش این بود که به ما گفتند برای آرشویو سالن همه نمایش‌ها را فیلم‌برداری می‌کنند. حالا می‌دانم که دیگر حتی نباید اجازه بدهم برای آرشویو هم از کارهایمان فیلم‌برداری کنند. این یادداشت هشداری است مانند دوربینی که به اصطلاح نصب می‌کنند تا یادآور شوند که این مکان مجهز به دوربین است تا مانع دزدی شوند. پس امیدوارم این یادداشت باعث پیشگیری از جرم توسط مدیران غیرحرفه‌ای و بی‌اخلاق سالن تئاتر باران شود و گر‌نچه چنانچه باخبر شویم دو تئاتر نام‌برده به صورت فیلم یا هر شکل دیگر پخش می‌شود و به فروش می‌رسد از مدیران سالن تئاتر باران و پخش‌کنندگان فیلم‌ها شکایت خواهیم کرد.

خبر دیگر اینکه یکی از مدیران سالن تئاتر باران هفته گذشته در نامه‌ای به نیکولاس بیلون نویسنده آیس‌لند مدعی شده که بابت اجرای این نمایش سه‌هزار و ۹۰۰ دلار آمریکا به‌عنوان دستمزد نویسنده پرداخته است و با این اظهار کذب ناشیانه به خیالش خواسته رابطه نویسنده و گروه ما را برپتشت کند و مانع اجرای آیس‌لند در تورنتو شود. و من روزهایی را به یاد می‌آورم که هر بار بگیریانه از این مدیر نامحترم می‌پرسیدم چرا قرارداد برای حق و حقوق نویسنده و مترجم را آماده نمی‌کند تا امضا کنم و او هر بار بهانه‌ای می‌آورد و به روزی دیگر موکول می‌کرد. فهماندمش که اجرای هر تئاتر بیش از هرچه مدیون نویسنده‌ای است که متن آن نمایش را نوشته است و ما باید به نویسنده اثر و البته مترجم نمایش آیس‌لند حق‌ش را بپردازیم. گروه تئاتر این روزها در این سال‌ها نپرداخته برخلاف رسم رایج در این مناطق قون جهانی کهب ریایت حقوق مادی نویسنده را بپردازد. قرار بر پرداخت ۱۵ میلیون

هنر

ادامه از صفحه ۱۲

اگر آمریکا وجود ندارد

✚ جالب است توکا نیستانی هم وقتی از ایران رفت درست مثل تو به سرزمین هیروها و پری‌ها پناه برد. احتمالاً برای کسی که از بیرون ما را می‌بیند کار ما دو نفر خیلی نزدیک به نظر می‌رسد. شاید اگر فرصت بود و با توکا هم صحبتی می‌کردیم، می‌توانستیم جواب سؤال تو را به‌اتفاق بدهیم. علی‌ایحال به زعم خودم در کارهای توکا بیان ژورنال قوی‌تر است. تو از کار من هیچ معنای مشخص ژورنالیستی را استخراج نمی‌کنی، درضمن وجه دیگر شباهت‌امثال ما این است که از فرمول‌های ثابت خلق کارتونینگ و فانتری استفاده می‌کنیم. دوستان مشترک ما شاید تکنیک‌های خلق کارتون باشند.

✚ **تو سال‌های طلایی کاریکاتور ایران را دیده‌ای و در آن نقش مشخصی داشتی: آن زمان که کارتونست‌ها مهم‌ترین آدم‌های جامعه فرهنگی بودند- تا آنجا که تهران پایتخت کاریکاتور جهان تلقی می‌شد- فکر نمی‌کنی کاریکاتور ایران بعد از اصلاحات ورشکست شد.**

یادت هست که کارتونست‌ها سلب‌ریتی بودند؟ تجربه تکرارنشدنی غربیی بود. همین‌که می‌گویم سال‌های طلایی یعنی دورانی بوده است که ورشکست نبوده. الان اگر با این صراحتی که تو سؤال می‌کنی حرف بزنم دوستان قدیم خیلی‌ها دلخوری می‌شوند. ولی این حقیقتی است که در سال‌های دهه ۷۰ خورشیدی یک شرایط عجیبی در جامعه و سیاست ایران شکل گرفت که در آن تمایل به خلق و مصرف کاریکاتور عمده شده بود. بخشی اعظمش این بود که به کارتونست اجازه رشد دادند تا فضای نقد و گفتمان در کشور شکل بگیرد، جامعه هم می‌خواست که همه چیز و از جمله خودش را نقد کند.

✚ **در کارهای پس از مهاجرت تو مثل همین سری مرغ مفلد- که سال ۹۵ درهما نمایش داده شد- یا سری جدید کارها به‌عنوان موجودات آتچانی، آدم‌ها اعم از قهرمان‌ها و پرسوناژهای سینمایی و کارتون یا حتی آدم‌های عامی همگی غیرقابل معاشرت اند. چرا این‌طور است؟**

شوخی نیست هرکسی که مهاجرت می‌کند شکلی از تهیایی را به جان می‌خرد و اینکه این شکل قابل لمس تهیایی در افراد تأثیرات متفاوتی می‌گذارد. اینکه چنین وضعیتی را در معاشرت کارکترها دیده‌ای، می‌تواند در عکس این واقعیت باشد که تهیایی را بر قرارگرفتن انگار از جمع‌ها ترجیح می‌دهم. استونیوم در تهران محل اجتماع نگاه‌های متنوع بود نگاه‌هایی که طی سال‌ها انتخاب کرده بودم ولی در آتلانتا نتوانستم چنین مجورتی پیدا کنم؛ این چیزهایی که ناخواسته در کارم دیده می‌شود قاعدتاً می‌تواند به این مسئله مربوط باشد. در این شرایط جدید باید یاد می‌گرفتم به جای اینکه آدم‌هایی سلکتیو را دور خودم جمع کنم خودم را درون یک حلقه سلکت‌شده جای می‌دادم که البته در خیلی از همان حلقه‌ها هم به دلیل تفاوت تجربه‌های نسلی مرادوات دلپذیر نبود.

✚ **باید بارها ماهیت محتوایی آثار هنری منشعب از کمیک و کارتون حرف بزنیم. مثلاً به نظر می‌رسد با وجودی‌که ژاپنی‌ها، مانگا را از کمیک منشعب کرده‌اند ولی در آثار امثال اوسامو تزوکا، کاتسو هیرو اوتومو یا میازاکی نوعی ملات فلسفی – اندیشگی این قبیل آثار را مغبنابخشی می‌کند.**

ژاپنی‌ها با ترکیب قصه‌سرایی ژاپنی و فرم روایت آمریکایی به یک شکل مستقل از هنر رسیدند. قصدشان هم مصرف جهانی این هنر بوده است و می‌بینی که موفق هم شده‌اند. این چیزی است که برای جامعه ما در هیچ عرصه‌ای اتفاق نیفتاده، جهانی‌شدن برای ما هنوز لوکس و دست‌نیافتنی به نظر می‌آید. چون ضرورتی نمی‌بینیم هیچ تولیدی را خارج از جغرافیای خودمان تصور کنیم- برای همین هم فرهنگمان را بومی می‌سازیم و بومی هم مصرف می‌کنیم- ما برای شناساندن خودمان تقریباً کاری نمی‌کنیم اگر چه فیلم و انیمیشن و موسیقی ایرانی شکل جهانی پیدا کردند بیشتر کنجکاوی آنها بوده تا اهتمام ما برای مشارکت در فرهنگ جهانی.

این خیلی واقعی است که ما بحران جدی هویت داریم و جهانی‌سازی، قضیه را بحرانی‌تر هم کرده است. متأسفانه هنرهای فلسفی موجود فعلی چندان راهبردی نیستند ولی برای جهانی شدن اول باید یک تعریف از خودمان داشته باشیم. استیمتت کلی من همین رسیدن به یک تعریف از خودم است؛ اینکه چه‌جوری لباس می‌پوشم، راه می‌روم، حرف می‌زنم، دعوا می‌کنم و عاشق می‌شوم.

✚ **بعضی از نظریه‌پردازان فرهنگی معتقدند مد از طریق احیای گونه‌های درحاشیه‌مانده روزه‌آزای را به هنر معاصر تزریق می‌کنند. کارهای تو با چنین تعریفی در جریان هنر معاصر ایران قرار می‌گیرند. چون تو از کلمه مد استفاده می‌کنی و این کلمه بار معنایی خوشایندی در عالم هنر ندارد ممکن است باعث سوءتفاهم بشود. ولی تاریخ هنر همیشه پذیرای قالب‌های جدید بوده، حالا این قالب‌ها ابداعی‌اند یا آن‌طوری که گفتی چیزی در گذشته را احیا می‌کنند. در مورد کمیک ایرانی در موقعیت ویژه‌آل‌آرت، ماجرا بیشتر ابداعی است چون ایرانی‌ها سابقه دبداری مشخصی با کمیک‌ها نداشتند که حاشا خواهد احیا شود.**

✚ **و در آخر کمیک چیست؟**
یک جور مدیوم هنر است، قصه می‌گوید و به نیاز انسان به تعریف‌شدن و تعریف‌کردن ربط دارد یک جور طراحی برخاسته از مصرف است. یک سوررئالیسم خوشایندشده غربی‌ماب که به من فرصت می‌دهد به جای ساختن فیلم و انیمیشن درباره قصه خودم حرف بزنم.
* **برگرفته از عنوان داستانی کوتاه از پیتز بیگسل.**